

Tema 04 Objektno orijentisano programiranje u jeziku C++

Prof. dr Miodrag Živković

Tehnički fakultet
OBJEKTNO ORIJENTISANO PROGRAMIRANJE 2

Sadržaj

- 1. Uvod (podsetnik)
- 2. Klase i objekti u jeziku C++
- 3. Konstruktori i destruktor
- 4. Upotreba objekata
- 5. Klasa string
- 6. Nasleđivanje i izvedene klase u jeziku C++

1. Uvod (podsetnik)

- Objektno orijentisani razvoj softvera
- Pojam objekta i klase

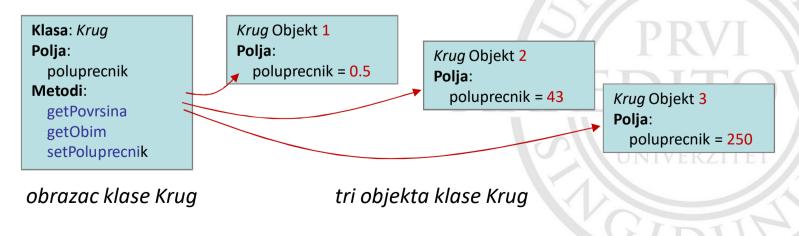
Objektno orijentisani razvoj softvera

- Objektno orijentisani pristup rešava mnoge probleme koji su svojstveni proceduralnim programiranju, gde su podaci i operacije su međusobno *razdvojeni*, tako da je neophodno slanje podataka metodima
- Objektno orijentisano programiranje smešta podatke i operacije koje se na njih odnose zajedno, u objektu
 - program se može posmatrati kao kolekcija objekata koji međusobno sarađuju
- Korišćenje objekata poboljšava višestruku upotrebljivost softvera i program čini lakšim za razvoj i održavanje

Pojam objekta i klase

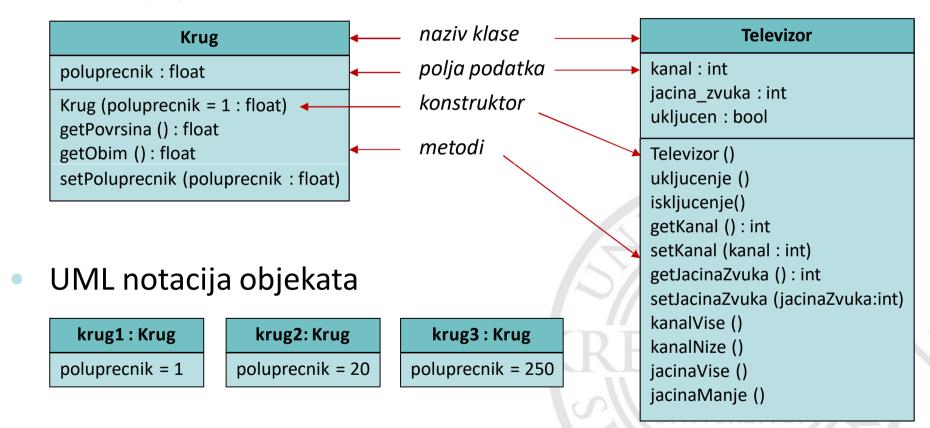
- Klasa predstavlja opis objekata iste vrste, koji imaju slična svojstva: analogija recepta za kolač (klasa) i kolača (objekt)
 - korisnički definisana klasa koristi promenljive kao polja za smeštanje podataka i definiše metode za izvršavanje akcija
 - predstavlja obrazac (template), nacrt (blueprint) ili ugovor (contract)
- Objekt je primerak ili instanca (instance) klase
- Kreiranje instance klase se naziva instancijacija (instantiation)

Prikaz klasa u jeziku UML

UML dijagrami klasa

2. Klase i objekti u jeziku C++

- 1. Deklarisanje klase
- 2. Enkapsuliranje klase
- 3. Definisanje funkcija članova klase
- 4. Pristup članovima klase
- 5. Ugrađene (inline) funkcije

2.1 Deklarisanje klase

- U jeziku C++ klasa se deklariše naredbom koja ima opšti oblik
 class naziv {Lista_članova} Lista_objekata;
 - naziv klase je novi korisnički definisani tip podataka
 - lista članova je spisak članova klase podataka (member data) i funkcija (member functions).
 Članovi klase mogu biti privatni i javni.
 Privatnim članovima pristupaju samo drugi članovi klase, a javnim i drugi delovi programa. Podrazumevajući je privatni pristup; za javni pristup članovima se navodi ključna reč public
 - lista objekata (nije obavezna) je spisak naziva objekata novog tipa
- Načelno, klasa treba da predstavlja logičku celinu i grupiše samo logički povezane informacije

Deklarisanje promenljive tipa klase

- Klasa predstavlja novi tip podataka koji se može koristiti za kreiranje objekata - instanci klase
- Deklaracija promenljive tipa klase

```
naziv_klase naziv_promenljive;
```

prouzrokuje kreiranje objekta za koji se rezerviše memorijski

prostor

```
Klasa: naziv_klase
Polja:
...
Metodi:
```

Članovima klase pristupa se pomoću naziva objekta i operatora tačka

```
objekt.član;
```


2.2 Enkapsuliranje klase

- Apstrakcija klase je izdvajanje i predstavljanje samo bitnih svojstava objekata
- Enkapsuliranje je skrivanje od korisnika detalja načina objedinjavanja podataka i metoda u jednu celinu, odnosno implementacije klase
 - razdvajanje implementacije klase od njene upotrebe
 - članovi klase navedeni kao private zaštićeni su od pristupa izvan same klase (skriveni ili enkapsulirani)
 - u stvarnosti su detalji implementacije različitih pojava/sistema skriveni od korisnika; npr. tehnički sistemi, kao što su računari i uređaji u domaćinstvu, za koje korisnci znaju samo funkcije i način njihove upotrebe ili bankarski krediti, za koje korisnici znaju uslove, rokove i efekte, dok ih detalji procesa odobravanja i obrade kredita ne zanimaju

Primer: Upotreba klasa u programu (1/2)

```
# include <iostream>
using namespace std;
// Deklarisanje klase bez funkcija članova
class Vozilo {
  public:
    int brojMesta;
    int kapacitetRezervoara;
    int potrosnja;
                                 -- obavezno na kraju naredbe deklarisanja klase
int main() {
  // Deklarisanje promenljivih
  Vozilo kombi;
  Vozilo automobil;
  double autonomijaKombi, autonomijaAuto;
  // Dodela vrednosti podacima članovima objekta kombi
  kombi.brojMesta = 7;
  kombi.kapacitetRezervoara = 60;
  kombi.potrosnja = 7.;
```


Primer: Upotreba klasa u programu (2/2)

Izvršavanje programa:

U kombi staje 7 putnika. S punim rezervoarom prelazi 800 kilometara. U automobil staje 5 putnika. S punim rezervoarom prelazi 1000 kilometara.

2.3 Definisanje funkcija članova klase

Funkcije članovi klase zadaju se pomoću prototipa, npr.

```
class Vozilo {
  public:
    int brojMesta;
    int kapacitetRezervoara;
    int potrosnja;
    int autonomija(); // funkcija član klase
}
```

 Implementacija funkcije člana navodi se zasebno, uz upotrebu operatora razrešenja dosega ::

```
// Implementacija funkcije člana: autonomija
int Vozilo::autonomija() {
  return kapacitetRezervoara / potrosnja*100; //direktan pristup čl.
}
```


2.4 Pristup članovima klase

• Članovi klase su podaci i metodi (funkcije), kojima se pristupa pomoću naziva objekta i operatora tačka, npr.

```
objekt.polje;
objekt.funkcija(...);
```

- Pristup članovima klase definiše se pomoću specifikacija pristupa public: i private:
- Podrazumeva se privatni pristup, samo za funkcije članove klase, koji je direktan, bez operatora tačka
- Ipak, dobra praksa programiranja je da se specifikcije pristupa navode eksplicitno i to prvo privatni, a zatim javni članovi klase

Primer: Upotreba javnih polja klase

```
# include <iostream>
using namespace std;
// Deklarisanje klase
class MojaKlasa {
  public: int i, j, k;
int main() {
  // Deklarisanje promenljivih
  MojaKlasa a, b;
  // Polja i, j, k su vidljiva
  a.i = 100;
  a.j = 4;
  a.k = a.i * a.j;
  b.k = 12;
  cout << a.k << " " << b.k; // ispis: 400 12
```


2.5 Ugrađene (inline) funkcije

 Moguće je definisati kompletnu funkciju unutar deklaracije klase

```
class Brojac {
  private:
    int i;
  public:
    int broj { return ++i;} // inline funkcija član
}
```

- Takva funkcija se naziva ugrađena (inline) funkcija. Prevodilac ugrađuje kod takve funkcije na mestima gde se ona poziva
- Ugrađena funkcija se može definisati i izvan deklaracije klase:

```
inline int f () { ... }
```


3. Konstruktori i destruktor

- 1. Pojam konstruktora i destruktora
- 2. Upotreba konstruktora i destruktora
- 3. Parametri konstruktora
- 4. Preklapanje konstruktora
- 5. Podrazumevani konstruktori
- 6. Konstruktor kopije

3.1 Pojam konstruktora i destruktora

- Konstruktor je funkcija član klase koja se automatski poziva prilikom kreiranja objekta, obično radi dodele početnih vrednosti članovima klase
- U jeziku C++ konstruktor je funkcija istog naziva kao i klasa, koja ne vraća rezultat i za koju tip rezultata nije definisan
- Sintaksa definicije konstruktora je:

```
naziv_klase () {
   // telo konstruktora
}
```


Pojam konstruktora i destruktora

- Destruktor je funkcija član klase koja se automatski poziva radi izvođenja različitih operacija prilikom uništavanja objekta
- Destruktor je funkcija naziva kao i klasa s dodatkom ~ ispred, koja ne vraća rezultat i za koju tip rezultata nije definisan
- Sintaksa definicije destruktora je:

```
~naziv_klase () {
   // telo destruktora
}
```

 Klasa ima samo jedan destruktor; ako se posebno ne navede, prevodilac će ga kreirati automatski

Primer: Definicija konstruktora i destruktora klase

```
# include <iostream>
                                                               Izvršavanje programa:
using namespace std;
                                            u konstruktoru
// Deklaracija klase
                                            Program koji demonstrira objekt
class Primer {
                                            u destruktoru
  public:
    Primer(); // prototip konstruktora
    ~Primer(); // prototip destruktora
};
// Definicija konstruktora i destruktora klase
Primer::Primer(){
  cout << "u konstruktoru" << endl;</pre>
Primer::~Primer(){
  cout << "u destruktoru" << endl;</pre>
}
int main() {
  Primer obi:
                // pokreće konstruktor
  cout << "Program koji demostrira objekt" << endl;</pre>
  return 0; // pokreće destruktor
```


3.2 Upotreba konstruktora i destruktora

- U jeziku C++ konstruktori globalnih objekata pokreću se na početku programa, pre početka izvršavanja funkcije main(), po redosledu deklarisanja
- Deklaracija svake lokalne promenljive pokreće konstruktor lokalnog objekta
- Destruktori lokalnih objekata pokreću se u obrnutom redosledu od redosleda pokretanja konstruktora
- Destruktori globalnih objekata pokreću se nakon završetka funkcije main()

Primer: Redosled izvršavanja konstruktora i destruktora

```
# include <iostream>
using namespace std;
class MojaKlasa {
  public:
    int koji;
    MojaKlasa(int id);
    ~MojaKlasa();
} glob obj1(1), glob obj2(2); // kreirana dva objekta
MojaKlasa::MojaKlasa(int id) {
  cout << "Inicijalizuje se " << id << endl;</pre>
  koji = id;
MojaKlasa:: ~ MojaKlasa() {
  cout << "Unistava se " << koji << endl;</pre>
int main() {
  MojaKlasa lokalni obj1(3); // kreirana objekt 3
  cout << "Ovo nece biti prvi prikazani red." << endl;</pre>
  MojaKlasa lokalni obj2(4); // kreirana objekt 4
  return 0;
```

Izvršavanje programa:

```
Inicijalizuje se 1
Inicijalizuje se 2
Inicijalizuje se 3
Ovo nece biti prvi prikazani red.
Inicijalizuje se 4
Unistava se 4
Unistava se 3
Unistava se 2
Unistava se 1
```


3.3 Parametri konstruktora

 Konstruktori su funkcije koje mogu imati parametre, koji prenose vrednosti za inicijalizaciju novog objekta, npr.

```
MojaKlasa obj(3, 5);

odgovara naredbi

MojaKlasa obj = mojaKlasa(3, 5);
```

- Parametri konstruktora mogu imati podrazumevane vrednosti
- Ako konstruktor ima samo jedan parametar, za dodelu vrednosti se može koristiti inline funkcija konstruktor

```
MojaKlasa(int param) { promenljiva = param; } // inline k.
int get_promenljiva() { return promenljiva; } // pristup
a vrednost se novom objektu dodeljuje kao
MojaKlasa obj = vrednost;
```


Primer: Parametri konstruktora

```
# include <iostream>
using namespace std;
class MojaKlasa {
  int a, b;
  public:
    // Inline konstruktor s parametrima
    MojaKlasa(int i, int j) {
       a = i;
       b = j;
    void prikazi(){
      cout << a << " " << b << endl;</pre>
};
int main() {
    MojaKlasa obj(3, 5);
    obj.prikazi();
    return 0;
```


Primer: Podrazumevane vrednosti konstruktora

```
# include <iostream>
using namespace std;
class Osoba {
    char *imePrezime;
    int godine;
  public:
    Osoba(char *ime="Petar Petrovic", int godine=21); // podrazumevane vrednosti konstruktora
    void koJeOsoba();
};
// Konstruktor
Osoba::Osoba(char *i, int g) {
  imePrezime = i; godine = g;
void Osoba::koJeOsoba() {
  cout << imePrezime << endl;</pre>
int main() {
  Osoba o;
                 // Konstruktor s podrazumevanim vrednostima
  o.koJeOsoba()
                 // Ispisuje podrazumevanu vrednost Petar Petrovic
  return 0
                                                Izvršavanje programa:
                                             Petar Petrovic
```


3.4 Preklapanje konstruktora

- Prilagodljivost klasa različitim potrebama i tipovima objekata obezbeđuje se preklapanjem konstruktora
- Za svaki od mogućih načina kreiranja objekta obezbedi se poseban konstruktor
- Primer je unos datuma, koji se može zadati na dva načina:
 - u obliku tri cela broja (dan, mesec, godina) ili
 - kao datumski string dd.mm.gggg
- Klasa datum može da prihvati oba načina inicijalizacije ako se predvide dva (preklopljena) konstruktora

Primer: Preklapanje konstruktora

```
# include <iostream>
# include <cstdio>
using namespace std;
class Datum {
    int dan, mesec, godina;
  public:
    Datum(char *d);
    Datum(int d, int m, int g);
    void prikazi datum();
};
// Inicijalizacija za vrednosti tipa string
Datum::Datum(char *d) {
  sscanf(d, %d.%d.%d", &dan, &mesec, &godina);
// Inicijalizacija za celobrojne vrednosti
Datum::Datum(int d, int m, int g) {
  dan = d; mesec = m; godina = g;
```

```
void Datum::prikazi_datum() {
  cout << dan << "." << mesec << "." <<
      godina << endl;
}
int main() {
  // Inicijalizacija datuma na dva načina
  Datum ob1(24, 3, 2020),
      ob2("24.3.2020");
  ob1.prikazi_datum();
  ob2.prikazi_datum();
  return 0;
}</pre>
```

Izvršavanje programa:

24.3.2020 24.3.2020

sscanf: čitanje podataka iz stringa s
Specifikacija formata (d - cifra) : %[*][width][length]specifier

3.5 Podrazumevani konstruktori

- Ako se klasa deklariše bez eksplicitno opisanog konstruktora, prevodilac će generisati podrazumevani (default) konstruktor, koji samo kreira objekt klase, bez inicijalizacije podataka članova klase
- Primer
 - deklaracija objekta klase bez argumenata iz prethodnog primera
 Datum d;

izazvala bi grešku. Za ovu vrstu deklaracije objekta, u primeru bi klasi Datum trebalo dodati još jedan konstruktor, koji *nema argumente*

```
Datum(); // default konstruktor klase datum/ATNI
```


3.6 Konstruktor kopije

- Konstruktor kopije (copy constructor) je posebna vrsta konstruktora za inicijalizaciju objekta drugim objektom
- Problem je što standardna dodela vrednosti

```
MojaKlasa B = A;// objekt B se kreira kao identična kopija A kreira vernu kopiju objekta A, tako da objekt B koristi istu memoriju kao i objekt A i iste pokazivače na promenljive u memoriji koju će destruktor jednog od objekata osloboditi
```

 Da se to izbegne kreira se poseban konstruktor za kopije objekta, koji definiše nepromenljivu referencu na objekt

```
naziv_klase (const naziv_klase &objekt ...) {
   // telo konstruktora
}
```


Dodela vrednosti i inicijalizacija

- Dodela vrednosti objekta drugom objektu različito se tretira kad je u pitanju standardna dodela vrednosti i inicijalizacija
- Inicijalizacija može biti
 - inicijalizacija jednog objekta drugim
 - kreiranje privremenog objekta
 - kopija objekta kao argumenta funkcije
- Konstruktor kopije se koristi samo za inicijalizaciju, dok se u dodeli vrednosti ne koristi, npr.

```
MojaKlasa x=y; // inicijalizacija koristi konstruktor kopije
f(y); // argument koristi konstruktor kopije
MojaKlasa a, b;
a = b; // dodela ne koristi konstruktor kopije!
```


Ilustracija: Upotreba konstruktora kopije

```
class Osoba {
    char *ime;
    int godine;
  public:
    Osoba(char *i, int g) {
                                    // konstruktor
      ime = new char[strlen(i)+1];
      strcpy(ime, i);
      godine = g;
                                    // konstruktor kopije
    Osoba(const Osoba &osoba) {
      ime = new char[strlen(osoba.ime)+1];
      strcpy(ime, osoba.ime);
      godine = osoba.godine;
                                   // destruktor
    ~Osoba() { delete[] ime; }
};
```


4. Upotreba objekata

- 1. Zajednički članovi klasa
- 2. Objekti kao parametri funkcije
- 3. Dodela vrednosti objekata
- 4. Pokazivači na objekte
- 5. Pokazivač this

4.1 Zajednički članovi klasa

- Deklaracija static ispred podatka člana klase znači da postoji samo jedna kopija tog podatka za sve kreirane objekte klase
- Takav podatak je zajednički podatak član, koji dele svi objekti klase
- Sve statičke promenljive klasa, odnosno zajednički podaci članovi, deklarišu se izvan klase i inicijalizuje na Ø pre kreiranja prvog objekta
- Statičke promenljive se koriste za pristup nekom deljenom resursu, npr. istom fajlu ili za praćenje ukupnog broja objekata neke klase

Primer: Upotreba statičkog podatka člana

```
# include <iostream>
using namespace std;
class Deljena {
    static int a;
    int b;
  public:
    void set(int i, int j) {a=i; b=j;}
    void prikazi();
};
int Deljena::a; // pristup statičkom
                // članu i bez objekta
void Deljena::prikazi() {
  cout << "Staticko a: " << a << endl;</pre>
  cout << "Nestaticko b: " << b <<
   endl;
```

```
int main() {
  Deljena x, y;
  x.set(1, 1); // a poprima vrednost 1
  x.prikazi();
  y.set(2, 2); // a poprima vrednost 2
  y.prikazi()
  // (statički) a je promenjen i za x
  x.prikazi()
  return 0;
}
```

Izvršavanje program a:

```
Staticko a: 1
Nestaticko b: 1
Staticko a: 2
Nestaticko b: 2
Staticko a: 2
Nestaticko b: 1
```


Primer: Upotreba statičkog podatka člana za praćenje ukupnog broja objekata

```
# include <iostream>
using namespace std;
class Brojac {
  public:
    static int broj;
    Brojac() { broj++; } // konstruktor
    ~Brojac() { broj--; } // destruktor
};
int Brojac::broj; // pristup statičkom
                   // članu bez objekta
void f() {
  Brojac temp; // konstruktor (++)
  cout << "Ukupno objekata: ";</pre>
  cout << Brojac::broj << endl;</pre>
  // temp se unistava nakon zavrsetka f
  // destruktor (--)
```

Izvršavanje programa:

Ukupno objekata: 1 Ukupno objekata: 2 Ukupno objekata: 3 Ukupno objekata: 2

Funkcija kao zajednički član klase

- Funkcije se mogu deklarisati kao statičke
 - pristupaju samo statičkim poljima i mogu se koristiti za inicijalizaciju privatnih statičkih podataka članova klase
 - klasa može da ima dve verzije funkcije istog imena, statičke i nestatičke

```
# include <iostream>
using namespace std;
class Staticka {
  static int i;
  public:
    static int broj;
    static void init(int x) {i = x;}
    void prikazi() {cout << i << endl;}</pre>
};
int Staticka::i; // definiše se i
int main() {
  // Inicijalizacija statickih podataka
  // pre kreiranja objekata
  Staticka::init(100);
 Staticka x; // kreiranje objekta x
  x.prikazi();
               // prikazuje 100
  return 0;
```


4.2 Objekti kao parametri funkcije

- Objekti se mogu prosleđivati funkcijama po vrednosti, kada se kao argument prenosi kopija objekta (novi objekt)
- Prilikom kreiranja novog objekta ne pokreće se konstruktor (kreira se verna kopija objekta, bez inicijalizacije), ali se za uništavanja objekta pokreće destruktor da oslobodi memoriju
 - problem: npr. kada objekt koji se prenosi kao argument alocira i dealocira memoriju
 - Memoriju može da oslobodi i destruktor kopije objekta i time originalni objekt učini neupotrebljivim
 - Zbog toga se u takvim slučajevim se definiše poseban *konstruktor kopije*

Primer: Konstruktor i destruktor objekta argumenta funkcije

```
# include <iostream>
using namespace std;
class MojaKlasa {
    int i;
  public:
    MojaKlasa(int n);
    ~MojaKlasa();
    void set i(int n) { i = n; }
    int get i() { return i; }
};
MojaKlasa::mojaKlasa(int n) {
  i = n;
  cout << "Kreira se " << i << endl;</pre>
MojaKlasa::~mojaKlasa() {
 cout << "Unistava se " << i << endl;</pre>
void f(mojaKlasa obj);
```

Izvršavanje programa:

```
Kreira se 1
i u funkciji f(): 2
Unistava se 2
i u main(): 1
Unistava se 1
```


4.3 Dodela vrednosti objekata

- Objekti istog tipa mogu se dodeljivati jedan drugome naredbom dodele vrednosti
- Podaci objekta s desne strane kopiraju se u podatke objekta s leve strane
- Koji je rezultat izvršavanja programa na slici?

Izvršavanje programa:

```
# include <iostream>
using namespace std;
class MojaKlasa {
    int i;
  public:
    void set i(int n) { i = n; }
    int get_i() { return i; }
};
int main() {
  MojaKlasa obj1, obj2;
  obj1.set_i(99);
  obj2 = obj1; // dodela objekta
  cout << "obj2.i:
       << obj2.get i() << endl;
  return 0:
```


4.4 Pokazivači na objekte

- Pristup objektima može se ostvariti preko pokazivača, kada se pristup članovima objekta ostvaruje pomoću operatora ->
- Npr. pristup funkciji članu se označava kao p->funkcija(, što je ekvivalentno notaciji (*p).funkcija()
 - zagrada je potrebna zbog višeg prioriteta operatora . od operatora *
- Operator adresiranja & koristi se i za objekte, kao i reference

```
# include <iostream>
using namespace std;
class MojaKlasa {
    int i;
  public:
    MojaKlasa(int j) { i = j; }
    int get_i() { return i; }
};
int main() {
  MojaKlasa obj(88),
  p = &obj; // p pokazuje na obj
  cout << p->get_i() << endl;//</pre>
  return 0;
```


4.5 Pokazivač *this*

- Funkcije članovi klase pozivaju se za sve objekte neke klase
- Prilikom poziva, funkciji se implicitno šalje pokazivač na objekt za koji je pokrenuta, čiji je naziv this
- Uvek kad funkcija član klase koristi naziv nekog podatka člana, npr.

```
b = vrednost;
```

prevodilac automatski koristi pokazivač this da označi objekt u kome se nalazi promenljiva:

```
this->b = vrednost;
```


Primer: Implicitni pokazivač this

```
# include <iostream>
using namespace std;
class Pwr {
    double b;
    int e;
    double val;
  public:
    Pwr(double base, int exp);
    double get pwr() { return val; }
};
Pwr::Pwr(double base, int exp) {
  b = base; // this->b = base;
  e = exp; // this -> e = exp;
  val = 1; // this->val = 1;
  if (exp==0)
     return:
  for(; exp>0; exp--)
   val = val * b;
    // this->val = this->val * this->b;
```

```
int main() {
   Pwr x(4.0, 2), y(2.5, 1), z(5.7, 0);
   cout << x.get_pwr() << " ";
   cout << y.get_pwr() << " ";
   cout << z.get_pwr() << endl;
   return 0;
}</pre>
```

Izvršavanje programa: 16 2.5 1

5. Klasa string

- Upotreba klase string
- Inicijalizacija objekata klase string
- Funkcije klase string

Upotreba klase string

- Klasa string je ugrađena u jezik C++ preko programske biblioteke koja se aktivira pomoću datoteke zaglavlja <string>
 - objekti klase string koriste se kao objekti osnovnih klasa, npr.

- učitavanje celog reda teksta klase string (s belinama) vrši se funkcijom getlline(tok_objekt, string_objekt)
- poređenje stringova ove klase vrši se operatorima <, <=, >, >= i == .
 Konkatenacija stringova vrši se operatorima + i +=, npr.

```
string s1 = "ABC";
s2 = "DEF";
s3 = s1 + s2;
```


Inicijalizacija objekata klase string

string adresa;	Deklariše prazan string adresa
string ime("Nikola	Deklariše string objekat ime i inicijalizuje
<pre>Vukovic'');</pre>	gasa''Nikola Vukovic''
string osoba2(osoba1)	Deklariše string objekat osoba1, koji je
	kopija string objekta osoba2,
	pri čemu osoba2 može da bude drugi
	string ili niz znakova
string set1(set2, 5);	Deklariše string objekat set1 koji se
	inicijalizuje sa prvih pet znakova
	niza znakova set2
string punRed ('z', 10);	Deklariše string objekat punRed koji se
	inicijalizuje sa 10 znakova 'z'
string ime(punoIme, 0, 7);	Deklariše string objekat ime koji se
	inicijalizuje podstringom
	stringa punoIme. Podstring ima 7 znakova
	i počinje od pozicije 0.

Funkcije klase string (1/2)

 Deo funkcija članica klase string naveden je je u tabeli

str1.append(str2)	Dodaje str2 na str1. str2 može biti string objekat ili niz znakova.
str1.append(str2, x, n)	n znakova objekta str2 počev od pozicije x dodaju se objektu str1. Ako str1 nema dovoljnu dužinu, kopiraće se onoliko znakova koliko može da stane.
str1.append(str2, n);	Prvihn znaková niza str2 dodeljuju se str1
str.append(n, 'z')	n kopija znaka 'z ' dodeljuje se objektu str
str1.assign(str2)	Dodeljuje str2 objektu str1. str2 može da bude string objekat ili niz znakova.
str1.assign(str2, x, n)	n znakova objekta str2 počev od pozicije x dodeljuje se str1. Ako str1 nema dovoljnu dužinu, kopiraće se onoliko znakova koliko može da stane.
str1.assign(str2, n)	Prvihn znakova str2 dodeljuje se objektu str1.
str.assign(n, 'z')	Dodeljuje n kopija znaka 'z' objektu str.
str.at(x)	Vraća znak na poziciji x u objektu str.

Funkcije klase string (2/2)

str.capacity()	Vraća veličinu memorije koja je alocirana za string.
str.clear()	Briše sve znakove u stringu str.
str1.compare(str2)	Poredi stringove kao funkcija stremp za C stringove, sa istim povratnim vrednostima. str2 može da bude niz znakova ili string objekat.
str1.compare(x, n, str2)	Poredi stringove str1 i str2 počev od pozicije x narednih n znakova. Povratna vrednost je ista kao u funkciji strcmp. str2 može da bude string objekat ili niz znakova.
str1.copy(str2, x, n)	Kopira n znakova niza znakova str2 u str1 počev od pozicije z. Ako str2 nije dovoljno dugačak, funkcija kopira onoliko znakova koliko može da stane.
str.data()	Vraća niz znakova sa nulom na kraju, kao u str
str.empty()	Vraća true ako je str prazan.
str.erase(x, n)	Briše n znakova iz objekta str počev od pozicije x.

str1.find(str2, x)	Vraća prvu poziciju iza pozicije x gde se string str2 nalazi u str1. str2 može da bude string objekat ili niz znakova.
str.find('z', x)	Vraća prvu poziciju iza pozicije x na kojoj se znak 'z' nalazi u str1
str1.insert(x, str2)	Umeće kopiju str2 u str1 počev pod pozicije x. str2 može da bude string objekat ili niz znakova.
str.insert(x, n, 'z')	Umeće 'z' n puta u str počev od pozicije z
str.length()	Vraća dužinu stringa str
str1.replace(x, n, str2)	Zamenjuje n znakova u str1 počev od pozicije x znakovima iz string objekta str2
str.size()	Vraća dužinu stringa str
str.substr(x, n)	Vraća kopiju podstringa dugačkog n znakova koji počinje na poziciji z objekta str
str1.swap(str2)	Zamenjuje sadržaj str1 sa str2

6. Nasleđivanje i izvedene klase

- 1. Nasleđivanje u klasama
- 2. Konstruktori u nasleđenoj klasi
- 3. Destruktori i nasleđivanje
- 4. Duplikati naziva članova klase
- 5. Višestruko nasleđivanje
- 6. Konverzija tipova povezanih klasa

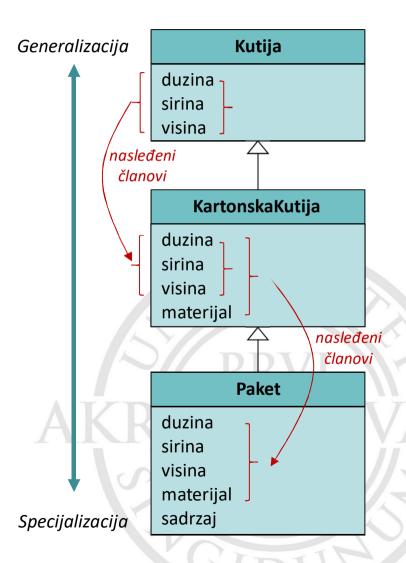
6.1 Nasleđivanje u klasama

- Nasleđivanje je način da se nove klase kreiraju ponovnom upotrebom i proširenjem definicija postojećih klasa
- Klase modeliraju skupove entiteta koji imaju neke zajedničke osobine i ponašanje i mogu biti međusobno povezane na različite načine, kao i stvarni entiteti
- Objekti nekih klasa mogu biti sastavni elementi objekata drugih klasa ili mogu biti specijalni slučaj objekata drugih klasa, npr.
 - klase Motor i Automobil (motor je sastavni deo automobila)
 - klase Pas i Sisar (pas je specijalni slučaj sisara)

Hijerarhije klasa

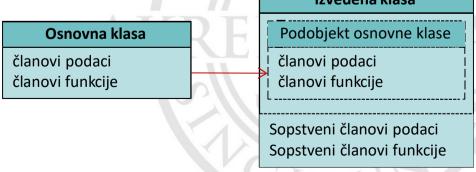
- Između klasa može
 postojati višestruka veza
 generalizacije/specijalizacije
 (hijerarhija)
- Npr. klasa KartonskaKutija je izvedena iz osnovne klase Kutija, a klasa Paket iz osnovne klase KartonskaKutija
- U primeru su izvedene klase nasledile sve osobine osnovnih klasa

Izvedene klase

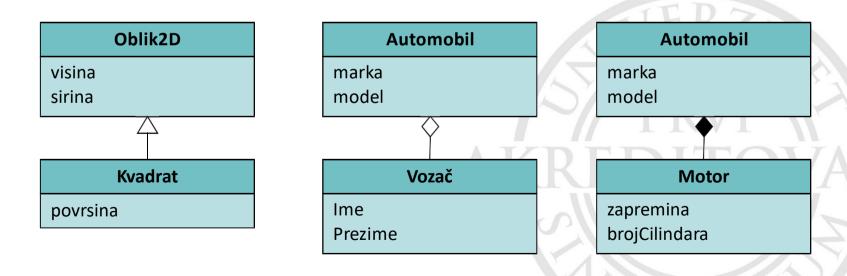
- Nasleđivanje omogućava novoj klasi da nasledi osobine neke druge postojeće klase
- Izvedena klasa je podklasa (subclass), a osnovna klasa je nadklasa (superclass)
- Nasleđivanje može biti direktno ili indirektno, preko druge izvedene klase
- Izvedena klasa sadrži sve članove podatke i (uz ograničenja)
 članove funkcije iz osnovne klase
- Izvedena klasa sadrži i sopstvene članove, podatke i funkcije

Nasleđivanje i agregacija

- Izvedena klasa može predstavljati npr. specijalni slučaj osnovne klase (is-a) ili može biti njen sastavni deo (has-a)
- Odgovarajuće veze između klasa nazivaju se generalizacija (△)
 i agregacija (◊) ili kompozicija (♦)
 - zavisno od toga da li se sastavni deo može izostaviti ili ie ohavezan

Izvođenje klase

Sintaksa izvođenja klase je

```
class Izvedena_klasa : specifikacija Osnovna_klasa {
   // Telo izvedene klase
}
```

- Specifikacija izvođenja nije obavezna i može biti public, private ili protected
- Ako se izostavi, podrazumeva se specifikacija izvođenja public, koja označava da će svi javni članovi osnovne klase takođe biti javni u izvedenim klasama
- Izvedene klase omogućavaju lokalizaciju specifičnih svojstava nove klase u telu klase, čime se pojednostavljuje održavanje programa

Primer: Izvođenje klase (specijalizacija)

```
class Oblik2D {
  public:
    double visina;
    double sirina;
    void prikaziDimenzije() {
      cout << "sirina= " << sirina << " visina= " << visina << endl;</pre>
};
                                  nasleđeni članovi:
                                   visina, sirina, prikaziDimenzije()
class Trougao: public Oblik2D {
  public:
    string vrsta;
                                                            sopstveni članovi
    double povrsina() {
      return sirina * visina / 2;
};
```


Zaštićeni članovi klase

- Podrazumevajuća specifikacija izvođenja public dozvoljava izvedenoj klasi pristup svim javnim članovima osnovne klase
- Pristup izvedene klase članovima osnovne klase može se zabraniti pomoću specifikacije izvođenja private
- Pristup izvedene klase članovima osnovne klase, uz istovremenu zaštitu od pristupa drugih klasa, može se omogućiti korišćenjem specifikacije izvođenja protected, npr.

```
class Kutija {
  protected:
    double duzina; double sirina; double visina;
  public:
    ...
}
```


Primer: Pristup zaštićenim članovima klase

```
class Osnovna {
  private:
    int privatni;
                                 samo članovi osnovne i izvedene
  protected:
                                  klase mogu da pristupe zaštićenim
    int zasticen;
                                  članovima klase
  public:
    int javni;
};
class Izvedena: public Osnovna {
  public:
    void prikazi() {
       cout << zasticen << endl;</pre>
       cout << javni << endl;</pre>
                                        // greška!
       cout << privatni << endl;</pre>
};
```


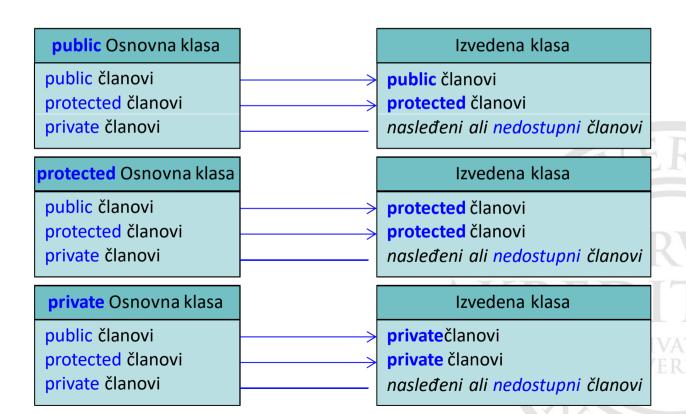
Specifikacija pristupa

- Izvođenjem klase dostupnost podataka u izvedenoj klasi može biti samo na istom ili nižem nivou
 - prilikom izvođenja klase iz osnovne specifikatorom pristupa public zaštićeni članovi ostaju zaštićeni i u izvedenoj klasi
 - kada se klasa izvodi specifikatorom private, zaštićeni članovi osnovne klase postaju private u izvedenoj klasi
- Javno izvođenje omogućava pristup javnim članovima osnovne klase i u izvedenoj klasi, tako da je izvedena klasa vrsta (a kind of) osnovne klase
- Privatno izvođenje skriva članove osnovne klase u izvedenoj klasi, tako da je izvedena klasa deo (a part of) osnovne klase, odnosno opisuje članstvo objekta ili kompoziciju

Pregled specifikacija pristupa

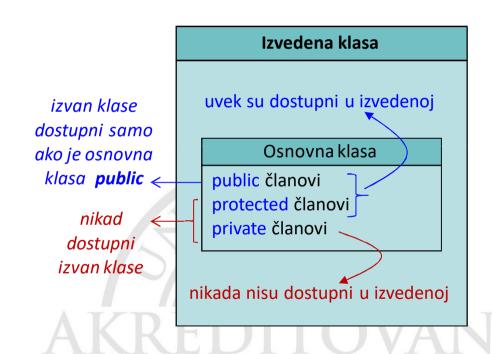
 Pristup članovima klase istovremeno zavisi od specifikacije pristupa u osnovnoj i izvedenoj klasi:

Izbor specifikacije pristupa u hijerarhijama klasa

- Javni (public) i zaštićeni (protected) članovi osnovne klase uz specifikaciju ...
 - ...public ostaju *javni* i *zaštićeni* u izvedenoj klasi
 - ...protected postaju zaštićeni članovi izvedene klase
 - ...private postaju *privatni* članovi izvedene klase
- Privatni (private) članovi osnovne klase se nasleđuju, ali su tada uvek nedostupni

6.2 Konstruktori u nasleđenoj klasi

- Konstruktor izvedene klase
- Prenos argumenata konstruktoru osnovne klase
- Nasleđeni konstruktori

Konstruktor izvedene klase

- Konstruktor osnovne klase kreira deo objekta koji pripada osnovnoj klasi, a deo koji pripada izvedenoj klasi kreira konstruktor izvedene klase
- Kada su u obe klase definisani konstruktori, izvedena klasa mora eksplicitno da pokrene konstruktor osnovne klase, npr.

 Kada samo izvedena klasa ima konstruktor, prilikom kreiranja objekta koristi se podrazumevani (default) konstruktor osnovne klase

Primer: Nasleđivanje klase koja *nema* definisan konstruktor (1/2)

```
#include <iostream>
#include <string>
using namespace std;
class Oblik2D { // Klasa nema definisan konstruktor
  public:
    double visina;
    double sirina;
    void prikaziDimenzije() {
      cout << "sirina= " << sirina << " visina= "</pre>
                                                    << visina << endl:
    double getVisina() const { return visina; }
    double getSirina() const { return sirina; }
    void setSirina(double s) { sirina = s; }
    void setVisina(double v) { visina = v; }
```


Primer: Nasleđivanje klase koja *nema* definisan konstruktor (2/2)

```
class Trougao: public Oblik2D { // Klasa ima definisan konstruktor
  public:
    string vrsta;
    double povrsina() { return sirina * visina / 2; }
    Trougao(string tip, double v, double s) {
      // Inicijalizacija osnovnog dela objekta (kreiranog automatski)
      setSirina(s);
      setVisina(v);
      // Inicijalizacija izvedenog dela objekta
      vrsta = tip;
                                                                  konstruktor
                                                                izvedene klase
    void prikaziVrstu() {
    cout << "Trougao je>: " << vrsta << endl;</pre>
};
```


Prenos argumenata konstruktoru osnovne klase

- Konstruktor osnovne klase treba da inicijalizuje deo objekta koji pripada osnovnoj klasi na osnovu argumenata iz poziva
- Na osnovu prenesenih aktuelnih argumenata prevodilac bira odgovarajući konstruktor osnovne klase i podataka članova, a zatim konstruktor izvedene klase
- Prvo se poziva konstruktor osnovne klase, zatim konstruktori podataka članova i na kraju konstruktor izvedene klase
- Redosled pozivanja destruktora je obrnut

Primer: Nasleđivanje klase koja ima definisan konstruktor (1/2)

```
#include <iostream>
#include <string>
using namespace std;
class Oblik2D {
  private:
    double visina;
    double sirina;
  public:
    void prikaziDimenzije() {
      cout << "sirina= " << sirina << " visina= " << visina << endl;</pre>
    double getVisina() const { return visina; }
    double getSirina() const { return visina; }
    void setSirina(double s) { sirina = s; }
    void setVisina(double v) { visina = v; }
    // Konstruktor osnovne klase
    Oblik2D(double s, double v) { sirina = s; visina = v; }
};
```


Primer: Nasleđivanje klase koja ima definisan konstruktor (2/2)

```
class Trougao: public Oblik2D {
  public:
    string vrsta;
    double povrsina() { return getSirina() * getVisina() / 2; }
    Trougao(string tip, double s, double v) : Oblik2D (s,v) {
      // Inicijalizacija izvedenog dela
      vrsta = tip;
                                                   konstruktor izvedene klase
                                             pokreće konstruktor osnovne klase
    void prikaziVrstu() {
    cout << "Trougao je>: " << vrsta << endl;</pre>
};
int main() {
  Trougao t("jednakostranicni", 4.0, 4.0);
  t.prikaziDimenzije();
  t.prikaziVrstu();
  cout << "Povrsina trougla je: " << t.povrsina() << endl;</pre>
  return 0;
                                                         sirina= 4
                                                                  visina= 4
                                                         Trougao je>: jednakostranicni
                                                         Povrsina trougla je: 8
```


Nasleđeni konstruktori

 Izvedena klasa može da pokrene više oblika konstruktora osnovne klase, zavisno od prenesenih argumenata,npr.

```
Oblik2D::Oblik2D(double s, double v){ sirina=s; visina=v; }
Oblik2D::Oblik2D(double x){ sirina = visina = x; }

// Default konstruktor
Trougao::Trougao(){ vrsta = "nepoznat"; }
Trougao::Trougao(string tip, double v, double s) :
   Oblik2D(s, v) { vrsta = tip; }

// Konstruktor jednakostranicnog trougla
Trougao::Trougao(string tip, double x) :
   Oblik2D(x) { vrsta = "jednakostranicni"; }
```

 Ako je neki parametar konstruktora osnovne klase obavezan, nasleđene klase ga moraju proslediti

6.3 Destruktori i nasleđivanje

- Brisanje objekta nasleđene klase
- Redosled pozivanja destruktora

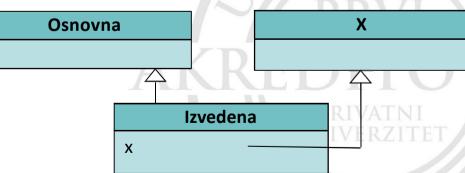

Brisanje objekta nasleđene klase

- Uklanjanje objekta izvedene klase pokreće izvršavanje destruktora osnovne i destruktora izvedene klase
 - redosled pozivanja destruktora je obrnut od redosleda pozivanja konstruktora, odnosno redosleda izvođenja klasa: prvo se briše izvedena klasa, zatim podaci članovi i na kraju osnovna klasa, čime se obezbeđuje da u memoriji ne ostaju nepotpuni objekti čijim delovima se ne može pristupiti

Primer: Kreiranje objekta izvedene klase koja ima član podatak x

i destruktora kod kreiranje objekta (1/2)

```
#include <iostream>
#include <string>
using namespace std;
class X {
public:
   X() { cout << "konstruktor klase X" << endl; }</pre>
   ~X() { cout << "destruktor klase X" << endl; }
};
class Osnovna {
public:
   Osnovna() { cout << "konstruktor osnovne klase" << endl; }</pre>
   ~Osnovna() { cout << "destruktor osnovne klase" << endl; }
};
```

i destruktora kod kreiranje objekta (2/2)

```
class Izvedena : public Osnovna {
  X x; // ekvivalentno "class Izvedena: private X { ... };"
 public:
   Izvedena() { cout << "konstruktor izvedene klase" << endl; }</pre>
   ~Izvedena() { cout << "destruktor izvedene klase" << endl; }
};
int main() {
  // Kreiranje objekta izvedene klase (podobjekti Osnovna i X)
  Izvedena i;
  return 0;
                                              konstruktor osnovne klase
                                              konstruktor klase X
                                              konstruktor izvedene klase
                                              destruktor izvedene klase
                                              destruktor klase X
                                              destruktor osnovne klase
```


6.4 Duplikati naziva članova klase

- Duplikati naziva polja podataka
- Duplikati naziva funkcija članova

Duplikati naziva polja podataka

 Nazivi polja podataka članova osnovne i izvedene klase mogu biti isti i mogu se koristiti pomoću operatora razrešenja dosega, npr.

```
int Izvedena::ukupno() const {
  return vrednost + Osnovna::vrednost;
}
```


Duplikati naziva funkcija članova

- Nazivi funkcija članova osnovne i izvedene klase mogu biti isti, a koriste se u zavisnosti od njihovih parametara
- Ako su parametri isti, funkcije osnovne i izvedene klase se razlikuju pomoću naziva klase, npr.

```
Izvedena objekt;
objekt.Osnovna::funkcija();
```

 Ako se parametri funkcija razlikuju, funkcija član izvedene klase skriva funkciju člana osnovne klase istog naziva
 Tada se u izvedenoj klasi može definisati funkcija novog imena za pristup članu osnovne klase pomoću ključne reči using, npr.

```
using Osnovna::funkcija() // koristi se osnovna
```


6.5 Višestruko nasleđivanje

- Osnovne klase
- Višeznačnost funkcija članova
- Ponovljeno nasleđivanje
- Virtualna osnovna klasa

Osnovne klase

- Nova klasa može istovremeno da nasledi više osnovnih klasa, tako što se u zaglavlju posebno navode specifikacije i nazivi svake od klasa, odvojene zarezima
- Svaki objekt izvedene klase nasleđuje sve članove osnovnih klasa, npr.

```
class Motocikl {
   // prva osnovna klasa
};
class VoziloSTriTocka {
   // druga osnovna klasa
};
class MotociklSPrikolicom: public VoziloSTriTocka, public Motocikl {
   // izvedena klasa
};
```


Višeznačnost funkcija članova

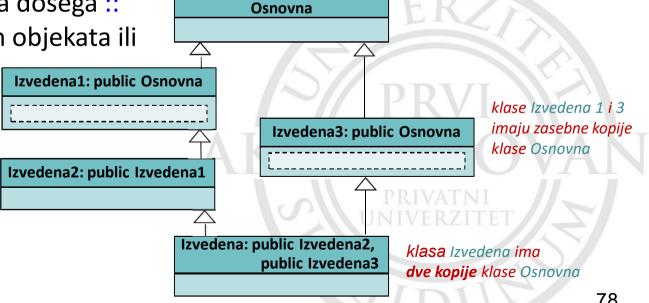
- Višestruko nasleđivanje može da dovede do dupliranja imena članova u različitim klasama
- Rešenja su
 - 1. promena naziva funkcija u klasama ili
 - 2. upotreba operatora dosega :: za pune nazive svih objekata

Ponovljeno nasleđivanje

- Višestruko nasleđivanje može da dovede do pojave više verzija osnovne klase u izvedenoj klasi, direktno i indirektno nasleđenih
- Rešenja su
 - 1. promena naziva funkcija u klasama ili
 - 2. upotreba operatora dosega :: za pune nazive svih objekata ili
 - 3. upotreba virtuelnih klasa

Virtuelne osnovne klase

 Virtuelne klase omogućavaju izbegavanje dupliranja osnovne klase u izvedenoj klasi specifikacijom virtual ispred naziva osnovne klase, npr.

```
class Izvedena1: public virtual Osnovna {
    ...
};
class Izvedena2: public virtual Osnovna {
    ...
};
```

 Na osnovu ove specifikacije prevodilac obezbeđuje da sve klase koje direktno ili indirektno nasleđuju osnovnu klasu naslede samo jednu instancu osnovne klase

6.6 Konverzija tipova povezanih klasa

- Svaki objekt izvedene klase ima podobjekt osnovne klase
- Konverzija objekta izvedene klase u objekte osnovne klase je automatska, tako što se uklone specifični elementi izvedene klase. Npr. objekt tipa Kartonska kutija

```
KartonskaKutija karton(30, 40, 50, "talasasti karton");
može se konvertovati u objekt tipa Kutija
Kutija kutija;
kutija = karton;
```

- konverzija je moguća samo u smeru generalizacije: specifična klase se konvertuje u opštiju odbacivanjem specifičnih elemenata objekta, dok u obrnutom smeru konverzija nije moguća
- kod višestrukog indirektnog nasleđivanja može se pojaviti neodređenost prilikom određivnja tipa u koji objekt treba konvertovati

Literatura

- 1. Branović I., Osnove objektno orijentisanog programiranja: C++, Univerzitet Singidunum, 2013
- 2. Stroustrup B., *The C++ Programming Language*, 4th Ed, Addison Wesley, 2013
- 3. Horton I., Van Weert P., Beginning C++ 20, 6th Edition, Apress, 2020
- 4. Horton I., *Beginning C++*, Apress, 2014
- 5. Horton I., Beginning Visual C++ 2013, Wox/John Wiley&Sons, 2014
- 6. Horton I., Using the C++ Standard Template Libraries, Apress, 2015
- 7. Horstmann C., Big C++, 2nd Ed, John Wiley&Sons, 2009
- 8. Web izvori
 - http://www.cplusplus.com/doc/tutorial/
 - http://www.learncpp.com/
 - http://www.stroustrup.com/
- 9. Knjige i priručnici za *Visual Studio* 2010/2012/2013/2015/2017/2019